

РЕШЕНИЕ

№ 2846

гр. София, 25.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 07.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1727** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба В. № 4440 от 26.02.2010 година, по описа на Административен съд – С. град, подадена Е С. 2. Е., ЕИК по БУЛСТАТ *; адрес за кореспонденция гр. С., ж.к. Л, бл. № 719, В. А, . 7, А. 47, чрез Елена Георгиева Николова, в качеството на управител, срещу Ревизионен акт № */22.06.2009 г., издаден от Виолин А П, на длъжност старши инспектор по приходите П. ТД на Н. С. -град, потвърден с Решение № 1828/21.12.2009 г. на Д. на Д. О. - С., П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, в частта, с която му е определено допълнително задължение за данък върху добавената стойност в размер на 136 400,00 лв. за данъчен период 01.02.2008г. – 19.02.2008г. с искане за неговата отмяна. Подчертава, че по същество не оспорва наличието на основание за определяне на задължение по реда на чл. 111, ал.1 от ЗДДС, но твърди, че размерът на задължението е неправилно определен. Според жалбоподателя, данъчната основа, определена въз основа на пазарна цена от приетата в ревизионното производство експертиза не е реална. На основание на изложените аргументи е изразено искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваната част.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и изразените в същата искания.

Ответникът – директорът на Д. О.- С., П. ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и изразява искане същата да бъде отхвърлена.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № 807904/23.12.2008 г., издадена от П К М, на длъжност началник сектор Ревизии в Д. ДОК П. ТД на Н. С.-град, е възложено извършването на ревизия на ЕЛ С. 2. Е. за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от 01.06.2007 г. до 19.02.2008 г. Заповедта е връчена на лицето на 05.01.2009 г. Сроктът на ревизията е определен до 3 месеца.

В хода на ревизията е установено, че ЕЛ С. 2. Е. е с прекратена регистрацията по реда на ЗДДС, считано от 19.02.2008 г. За последния данъчен период по ЗДДС, а именно 01.02.2008 г. - 19.02.2008 г., от дружеството е подадена справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС с нулев резултат. Констатирано е, че ревизираното лице не е изпълнило задължението си по чл. 111, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС, съгласно която към датата на дерегистрацията по ЗДДС, която за ревизираното лице е 19.02.2008 г., се счита, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и/или услуги, за които е ползвало изцяло или частично данъчен кредит и които са активи по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, или активи по смисъла на ЗКПО. По реда на ал. 3, от същата разпоредба начисленият данък се включва в резултата за последния данъчен период. Въз основа на предоставена счетоводна информация е установено, че към датата на прекратяване на регистрацията по ЗДДС, ЕЛ С. 2. Е. притежава активи по смисъла на ЗСч, както следва: по сметка 201 Земя - за сумата 376 976,20 лв.; по сметка 203 Сгради - 192 943,80 лв.; сметка 206 Стопански инвентар - 5 020,83 лв. Констатирано е, че П. придобиване на активите от ревизираното лице е ползван данъчен кредит за отчетените активи по сметка 203 Сгради - отчетени 28 броя сгради и едно съоръжение в недвижим имот, находящи се в с. Тенево, местност Парцелите, общ. Т, обл. Я. Сградите не отговарят на определението за нови, съгласно ЗДДС, но за тях е избран режимът на чл. 45, ал. 7 от ЗДДС, а именно доставките на сградите да са облагаеми. Правото на данъчен кредит е упражнено по фактура № 5535/14.12.2007 г. в размер на 38 588,76 лв. За активите по сметка 201 Земя и по сметка 206 Стопански инвентар не е ползван данъчен кредит.

Установено е, че ревизираното лице не е начислило данъка към датата на прекратяване на регистрацията си по реда на ЗДДС. П. доставки на стоки и/или услуги по чл. 111 от ЗДДС, на основание чл. 27, ал.3, т.2 от ЗДДС данъчната основа е пазарната цена. За определянето на пазарната цена на активите е възложено извършване на експертиза на основание чл. 60, ал. 1 от ДОПК. Предмет и задача на експертизата е определяне на пазарна стойност на недвижимата собственост към 19.02.2008 г. на бивш казармен и складов район в землището с. Тенево, общ. Т, обл. Ямбол, а именно на 28 броя сгради /година на построяване от 1971 до 1988 г./, с обща застроена площ 6 563.30 кв.м, както и на принадлежащия терен към тях по смисъла на ЗУТ, находящи с в поземлен имот № 000074 по картата на възстановена собственост на землището на с. Тенево, общ. Т, който е с площ 214 656 кв.м.

Изготвена е оценителна експертиза от 30.03.2009 г. от лицензиран оценител М М А. Съгласно представеното заключение средната пазарна цена е 682 000,00 лв. за 28 броя сгради /с година на построяване от 1971 до 1988 г., с обща застроена площ 6 563.30

кв.м.

Ревизиращите органи са приели за пазарна цена на наличните активи към датата на прекратяване на регистрацията по ЗДДС сумата от 682 000,00 лв. Въз основа на така определената данъчна основа 682 000,00 лв. е определен ДДС към датата на дерегистрацията в размер на 136 400,00 лв.

За резултатите от ревизията е изготвен ревизионен доклад № 807904/13.04.2009 г., връчен на упълномощено лице на 18.05.2009 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпила молба В. № 10-53-06-3847/01.06.2009 г. с искане за удължаване срока за подаване на възражение срещу ревизионният доклад и за представяне на допълнителни доказателства. С Решение № 838/02.06.2009 г. молбата е уважена, като срокът е продължен до 08.06.2009 г. В срока, определен с решението, ревизираното лице е подало възражение В. № 10-53-06-4044/08.06.2009 г.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт /РА/ № */22.06.2009 г., от Виолин А П, на длъжност старши инспектор по приходите П. ТД на Н. С.-град, упълномощен със Заповед № К 807904/13.04.2009 г., издадена от органа, възложил ревизията.

С ревизионния акт е установено задължение за данък върху добавената стойност за довносяне в размер на 136 400,00 лв. и произтичащи от това задължение лихви.

По делото е прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, неоспорено от страните. Избраният от вещото лице метод на оценка за определяне стойността на оценяваните обекти е този на увеличената стойност, съгласно § 1, т.10, б."в" от Допълнителните разпоредби на ДОПК. Себестойността на обектите на оценка е определена като сума от стойностите на строително-монтажните работи – груб строеж, довършителни работи и инсталации. Използвани са данни от специализирани издания, след нанасяне на съответните корекции, отразяващи разликите между сравняемите и примерните обекти, информация от строителни предприемачи относно окрупнение стойности и различни видове строително-монтажни работи и материали. Уточнено е, че сградите са много лошо състояние и като завършени продукти не отговарят на никакви стандарти, поради което не е калкулирана надбавка, представляваща обичайната норма на печалба за отрасъла и района. Стойността на 28-те броя сгради и метална вишка, находящи се в недвижимия имот в местността Парцелите, с. Тенево, община Тунджа, област Ямбол, към февруари 2008г., според заключението на съдебно-оценителната експертиза, възлиза на общо 206 386,00 лв.

РА № * от 22.06.2009 г., издаден от Виолин А П на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на Н. С. е връчен на упълномощено от ЕЛ С. 2. Е. лице на 27.07.2009г. и е обжалван пред Д. на Д. О. – С., П. ЦУ на Н. с жалба В. № 53-06-965/07.08.2009г. на Д. О. – С., П. ЦУ на Н.. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и Д. на Д. О. - С. за срок до 21.12.2009 г.

С решение № 1828/21.12.2009г. директорът на Д. О.-С. е потвърдил изцяло ревизионния акт в обжалваната част. Решението е издадено в законоустановения срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК, удължен по реда на чл. 156, ал.7 от ДОПК и от компетентен орган.

Решение № 1828/21.12.2009 г. е връчено на управителя на упълномощено от ЕЛ С. 2. Е. лице на 08.01.2010 г. Жалба срещу потвърдения с решението РА № * от 22.06.2009 г. е подадена чрез административния орган на 22.01.2010г.

П. така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № * от 22.06.2009г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118 ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за Н. в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-807904/13.04.2009г., издадена от органа възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 4 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г., издадена от Д. на ТД на Н. – С. град.

Видно от изложените в жалбата аргументи, жалбоподателят не оспорва основанието за определяне на задължение по реда на чл. 111, ал.1 и ал.3 от ЗДДС. Възраженията се свеждат до оспорване на резултата от приетата в рамките на ревизионното производство оценителна експертиза и определения размер на задължението.

Съгласно чл. 27, ал.3, т. 2 от ЗДДС П. доставка на стоки и услуги по чл. 111, ал.1 от ЗДДС данъчната основа на доставката е пазарната цена на стоката или услугата. Съгласно § 1, т. 10 от ДР на ДОПК методи за определяне на пазарните цени са:

- а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци;
- б) методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба;
- в) методът на увеличената стойност, П. който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба;
- г) методът на транзакционната нетна печалба;
- д) методът на разпределената печалба.

П. изготвяне на пазарната оценка на 28-те броя сгради и метална вишка, находящи се в недвижимия имот в местността Парцелите, с. Тенево, община Т, област Я, към февруари 2008г. приетата в ревизионното производство експертиза и оценителната експертиза, приета в съдебното производство са използвали различни методи. Приетата в ревизионното производство експертиза е използвала методът на сравнимите неконтролирани цени, а приетата в съдебното производство – методът на увеличената стойност. П. определяне на пазарната цена оценителната експертиза, приета в съдебното производство не е увеличила себестойността на сградите с надбавка, представляваща обичайната норма на печалба за отрасъла. Отбелязано е, че сградите не отговарят на никакви стандарти, но не е обоснована липса на пазарен интерес и невъзможност за реализация на същите. Предвид разпоредбите на чл. 28, ал.1 от Наредба Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени методът на увеличената стойност съпоставя нормата на надбавка, реализирана П. продажбата на произведени продукти или П. оказани услуги по контролирана и съпоставима неконтролирана сделка. Според разпоредбата на чл. 29 от Наредбата методът на увеличената стойност се прилага, когато се установи съпоставима норма на надбавка, реализирана от:

1. същото свързано лице П. съпоставими сделки с независими лица; или
2. независими лица П. съпоставими сделки.

Разпоредбата на чл. 30 от Наредбата определя, че неконтролираната сделка е съпоставима с контролирана сделка за целите на метода на увеличената стойност, ако се установи, че:

1. различията между сравняваните сделки или между лицата, участващи в тях, не влияят съществено върху нормата на надбавка, реализирана П. пазарни условия; или
2. могат да се извършат корекции по чл. 11 .

В случая видно от текста на експертзата, вещото лице е изчислило себестойността на сградите, но не е направена съпоставка по регламентирания в Наредба Н-9 от 14.08.2006г. ред с неконтролирана сделка. Себестойността не е увеличена с обичайната печалба. В този смисъл, не може да бъде обоснован извод, че пазарна стойност на сградите определена по методите, указани в разпоредбата на § 1, т.10 от ДР на ДОПК.

Оценителната експертиза, приета в рамките на ревизионното производство е изготвена П. използване на методът на амортизационните норми и методът на сравнимите неконтролирани цени. П. прилагане на метода на амортизационните норми е определена пазарна цена общо за 28 броя сгради и съоръжението в размер на 466 028,51 лв. П. прилагане метода на сравнимите неконтролирани цени /сравнителен метод/ е определена пазарна цена в размер на 899 965,95 лв., за обектите под номера 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 19, 25 и 29, а за останалите обекти под номера 6, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24 са дадени нулеви /0/ стойности, тъй като експертът е преценил, че дограмите и инсталациите са ограбени, и единствено покривната конструкция им дава форма. За определянето на справедлива пазарна цена е използвана пазарната цена от двата метода, като средноаритметично между стойностите по метода на амортизационните норми и метода на сравнимите неконтролирани цени. Съгласно даденото заключение средната пазарна цена е 682 000,00 лв. За 28 броя сгради /с година на построяване от 1971 до 1988 г./, с обща застроена площ 6563.30 кв.м.

Методът на амортизационните норми не е сред изрично изброените методи в § 1, т. 10 от ДОПК. Определената цена по този метод обаче не е използвана самостоятелно за определянето на данъчната основа по ЗДДС. За определянето на справедлива пазарна цена е използвана пазарната цена от два метода, т.е като средноаритметично между стойностите по метода на амортизационните норми и метода на сравнимите неконтролирани цени. Разпоредбите на Наредба № Н-9/2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени допускат и други възможности за определяне на пазарната цена. Аргументи за това се съдържат в разпоредбата на чл. 10 от Наредбата, съгласно която се допуска едновременно прилагане на два или повече метода, когато самостоятелното прилагане на методите не води до резултат, отразяващ обичайните търговски и финансови взаимоотношения между независими лица присъпоставими условия. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 65 от Наредбата, съгласно която за целите на определяне на пазарните цени по смисъла на същата П. необходимост може да се ползват и оценки на лицензирани оценители и заключения на вещи лица. Методите, които са използвани П. определяне на пазарната цена от приетата в ревизионното производство експертиза са метода на амортизационните норми и метода на сравнимите неконтролирани цени. П. комбинирането на двата метода, с метода на амортизационните норми е достигната корекция на пазарната цена определена по метода на сравнимите неконтролирани цени, като са елиминирани различията между контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка, произтичащи от влиянието на фактора морално и физическо изхабяване на сградите.

С оглед на изложеното, настоящата инстанция намира, че П. определяне на пазарна цена на активите, с цел формиране на данъчната основа по реда на чл. 27, ал.3, т. 2 от ЗДДС и начисляване на данък, на основание чл. 111, ал.1 и ал. 3 от ЗДДС следва да се вземат предвид цените, определени в резултат от назначената и приета е рамките на ревизионното производство експертиза. Това е така, защото същата е изготвена посредством методите, регламентирани в § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и по реда на Наредба № Н-9/2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. Последното обосновава извод за наличие на обективен критерий П. формиране на крайната цена от страна на оценителя.

Предвид така установените обстоятелства, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. П. този изход на делото и изричната претенция на процесуалния представител на Д. на Д. О. – С., П. ЦУ на Н., на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2. г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – С., Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, на Е С. 2. Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, чрез Елена Георгиева Николова, в качеството на управител, срещу Ревизионен акт № */22.06.2009 г., издаден от Виолин А П, на длъжност старши инспектор по приходите П. ТД на Н. С. -град, потвърден с Решение № 1828/21.12.2009 г. на Д. на Д. О. - С., П. ЦУ на Н..

ОСЪЖДА Е С. 2. Е., ЕИК по БУЛСТАТ *; адрес за кореспонденция гр. С., ж.к. Л, бл. № 719, В. А, . 7, А. 47, педставлявано от Е Г Н, в качеството на управител, да заплати на Д. на Д. О. – С., П. ЦУ на Н., гр. С., ул Аксаков № 21 разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 3691,45 лв. / три хиляди шестстотин деветдесет и един лева и 45 ст./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б, в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: